

[C. F. Sørensen.]

Partier kunde gennemføre, hvad de kunde blive enige om, var der ingen synderlig Interesse hos de to Partier for at gennemføre denne, efter hvad der siges, saa livsvigtige Sag.

Nu møder man fra Venstres og fra konservativ Side her paa Rigsdagen — og jeg ser, at man i Dag i en konservativ Avis gør det samme — og taler om Lovjaskeri. Jeg tror, at der for Forsvarslovenes Vedkommende kan meldes Hus forbi. Der er forhandlet sagligt og langvarigt om disse Spørgsmaal. Der har ikke været Mulighed for at faa en Forhandling i Gang inden for de to Partier med Regeringen paa et Grundlag, der var sagligt og rimeligt, og derfor er Lovforslagene behandlet, som jeg forudsaa ved første Behandling i dette høje Ting, da jeg erklærede, at for mig og Flertallet laa Sagen saaledes, at disse Sager omtrent vilde blive det, de i Dag er, nemlig Ekspeditionssager for det høje Landsting.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Flertallets Vegne anbefale Tinget at stemme for de to foreliggende Lovforslag.

Stensballe: Jeg maa beklage, at det ikke har kunnet lykkes at naa til en Forbedring af de to Lovforslag angaaende Hærens og Flaadens Ordning. Jeg forstaa nu paa den ærede Ordfører (C. F. Sørensen), at hvis der havde været noget længere Tid, havde der ogsaa været en Mulighed derfor, idet han sagde, at der ingen Muligheder var, da det var saa sent paa Rigsdagssamlingen. Hvis det er Grunden, staa det hele endnu mere uforstaaeligt for mig end tidligere. Jeg havde forstaaet det saadan, at de to Regeringspartier havde bundet sig til hinanden for længere Tid siden, saa at lige meget hvor lang Tid der end havde været, havde man ikke kunnet naa til nogen anden Ordning end den, vi staa med her i Dag, og saadan tror jeg nu ogsaa, at det ligger.

Den ærede Ordfører var inde paa en Betragtning af Forholdene i 1920—24 og 1926—29. Jeg kan dertil sige, idet jeg kun kan svare for mit eget Vedkommende, at man ikke — det fremgaar ogsaa af de Forhandlinger, der blev ført dengang — kunde naa at faa Samling om det Forslag, der var fremlagt i 1926—29. Men i øvrigt er Forholdene jo noget forandret fra dengang. Nu er det saadan, at ingen ved, hvornaar Europa staa i Brand; dengang troede man dog paa en Mulighed for at komme ind i noget mere fredelige Forhold end de nuværende.

I øvrigt vil jeg gerne udtale, at efter min Opfattelse er det Militærapparat, der fremkommer efter disse Lovforslags Vedtagelse, af en saadan Art, at det vil kunne faa vanskeligt ved at afværge tilfældige Neutralitetskrænkelser, og at det kun kan udrette forholdsvis lidt over for andre Neutralitetskrænkelser, saa at der kan være en meget betænkelig Mulighed for, at krigsførende Parter skal kunne udnytte vort Territorium, noget, som den højtærede Minister saa rigtigt udtalte ved Fremsættelsen i Folketinget, at vi selvfølgelig baade af nationale og internationale Grunde maatte søge at undgaa.

Jeg beklager, at man ikke har kunnet naa til Enighed om en forbedret Ordning som den, vi har foreslaaet ved vore foreløbige Ændringsforslag i Udvalget; der har desværre ikke kunnet blive Samling om dem. I det principielle afviger de ikke fra de Forslag, som er fremsat af Regeringen; det, de afviger i, er, at de koster mere som Følge af, at der opnaas mere; de Uoverensstemmelser, der har været til Stede i Udvalget, har faktisk kun været af økonomisk Karakter.

Jeg skal ikke gentage den Tale, jeg holdt ved første Behandling, men blot paa-pege, at vi finder, at særlig Felthæren er for lille, vi ønsker den forøget med 2 jysk-fynske Fodfolksregimenter med tilhørende Artilleriafdelinger. Vi har forvisset os om, at disse vilde kunne være fremskaffet i Løbet af de 5 Aar, det hele er baseret paa, og det saavel hvad Mandskabet angaar, som i Særdeleshed hvad Materiellet angaar. Udgifterne dertil vilde have andraget saadan noget som 3,2 Mill. Kr. aarlig for Regimenterne og Artilleriafdelingerne og 12,4 Mill. Kr. een Gang for alle til Materiel.

Jeg skal tilføje her, som jeg gjorde det ved første Behandling, at hvis vort Forslag var blevet gennemført, vilde der være skaffet megen Beskæftigelse derigennem; der kunde være sparet adskilligt i Arbejdsløshedsunderstøttelse, navnlig i København og Købstæderne, hvor den store Arbejdsløshed særlig findes — i København alene er der noget over 30 000 ledige paa dette Tidspunkt af Aaret, og tidligere har vi været oppe paa et ca. 50 pCt. højere Tal.

Jeg tilføjer yderligere, at Forøgelsen med to Regimente og dertil hørende Artilleriafdelinger, helt udbygget, vilde have betydet en Forøgelse paa ca. 50 pCt. for de jysk-fynske Mobiliseringsstyrker.

I øvrigt anser vi Flyvertroppeindskrænkningen for ret uforsvarlig, og vi anser Materiellet til Københavns Luftforsvar for ringe. Det, vi her foreslog, var en Forøgelse paa 1,8